RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 87.807 van 6 juni 2000
in de zaak A. 85.180/VII-18.722.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. FLACHET,
kantoor houdende te GENT,
Halvemaanstraat 7

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Tsjechische nationaliteit, op 28 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 4 augustus 1999 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. FLACHET, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Tsjechische nationaliteit, komt op 12 november 1998 in België aan en verklaart zich op 19 november 1998 vluchteling.

1.2. Op 1 maart 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 1999 luidt als volgt :

> "Aan betrokkene werd op 22 maart 1999 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.
>
> Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 1 maart 1999.
>
> De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren".

2.

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de beslissing gebrekkig is gemotiveerd, doordat de Commissaris-generaal oordeelt dat de asielaanvraag niet ontvankelijk is omwille van het feit dat verzoeker niet kwam opdagen op een door het Commissariaat gegeven afspraak om zijn aanvraag uiteen te zetten, dat dit de enige motivering is en dat er geen rekening werd gehouden met het coherente verhaal dat verzoeker heeft verteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch met de argumenten die ontwikkeld worden in het beroepschrift van 3 maart 1999;

3.1.2. Overwegende dat artikel 52, § 2, 4*/*, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling niet zal worden toegelaten in de hoedanigheid van asielaanvrager in het land te verblijven "wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven"; dat uit de in de huidige stand van het geding beschikbare gegevens van de zaak blijkt dat de Commissaris-generaal niet op de hoogte is gebracht van een geldige reden van niet-verschijning, zodat hij zich redelijkerwijs kon beroepen op de toepassing van voornoemd artikel als motief voor de bevestigende beslissing van weigering van verblijf; dat verzoeker de wettigheid van dit motief niet betwist; dat het eerste middel aldus feitelijke grondslag lijkt te missen;

4. Overwegende dat verzoeker in een tweede en een derde middel respectievelijk "Miskenning van de feiten" en "Noodzaak tot onderzoek omtrent de grond van de zaak" aanvoert; dat uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat de Commissaris-generaal redelijkerwijze kon steunen op de toepassing van artikel 52, § 2, 4*/*, van de Vreemdelingenwet; dat hieruit volgt

dat het tweede en het derde middel niet dienstig kunnen worden aangevoerd;

5. Overwegende dat dienvolgens niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**